

Pilaitės poezijos maratono atkarpoje „BALTAS SNIEGAS SALDŲ MIEGĄ TVERIA“ – Karolina Biekšaitė-Jezerska

Karolina Biekšaitė-Jezerska – į Pilaitės kultūrinį gyvenimą įsijungė po Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo, kai iškentusi politinės kalinės ir tremtinės negandas, 1997-aisiais sugrįžo gyventi į gimtąją šalį. Ji eiles kūrė ir tremtyje, ir svečioje šalyje – Vakarų Ukrainoje, kurioje prabuvo daugiau nei 40 metų, po to, kai tremtyje ištekėjo už politinio kalinio, kilusio iš šios šalies. 2009 metais Pilaitės bendruomenės iniciatyva 85-čio proga išleista Karolinos Biekšaitės-Jezerskos eilėraščių knygelė „Žodis Lietuva sieloje ir lūpose“. Ją pilaitiškiams teatralizuotai pristatė Pilaitės liaudies teatras. Neseniai pasitikusi devintąją dešimtį, nepadeda plunksnos į šalį. Ji įveikė visas Pilaitės poezijos maratono, skirto Kristijono Donelaičio 300-osioms gimimo metinėms, atkarpas pagal metų laikus (žiūrėti mūsų Naujienų įrašus: pavasariui – 2014-05-05, vasarai – 2014-08-30, rudeniiui – 2014-11-21). Šios liaudies dainės ir tautodailininkės (piešia ir tapo) paveiksmai papuošė beveik visus Pilaitės poezijos pavasariui skirtus leidinius.

Artėjant Šv. Kalėdom

Aš buvau į pasaulį atėjus,
Kai Tavęs dar nebuvo šalia.
Niekad niekur nesu klausinėjus,
Ar esi panašus į mane?

Kai Kalėdų varpeliai suskamba
Ir nušvinta žvaigždėtas dangus,
Trys šventieji karaliai suklumpa,
Nes atėjo Didysis Žmogus.

Ar žinai, kad didysis laukimas,
Tai Advento didi dovana
Ir mažyčio Vaikelio gimimas, –
Tai juk tavo saulėta diena.

Kalėdos...

Ledinėm snaigėm lyja
Ir eglės tyliai šlama.
Naktis viltim atgyja, –
Sapnu užkloja žemę.

Ach, atskrenda Kalėdos
Per gruodą ir per sniegą.
Kažkur pranyksta bėdos
Ir rūpesčiai prapuola.

Kalėdos, Kalėdos –
Ramybę ir palaimą
Atneš naktis žvaigždėta,
Visam pasauliui laimę:
Taip tyrą pakylėtą.

Atneš ir gilų jausmą
Gyvenimu tikėti,
Atslėgs širdžių mūs jausmą,
Šventos šviesos užlietą.

Jau Kalėdos

Baltas baltas sniego takas –
Žemę gaubia paslaptis,
Senas miškas tyliai ošia...
Stebuklinga ši naktis.

Jau Kalėdos, jau Kalėdos!
Skamba varpai, ar girdi?
Kristus gimė, Jėzus gimė –
Skubėkim pas Jį visi.

Šią žvaigždėtą šventą naktį
Skamba giesmės angelų.
Piemenėliai trimituoja –
Dievą garbina pulku.

Kas toji senatvė?

Senatvė – visų svečias,
Ji visus aplankys...
Senatvė – tai ne gėlės?
Antrą kart nepražys!

Saulėtą ankstų rytą
Stebuklą pamačiau.
Prie žydinčios palangės
Suolelį atradau.

Už rūpestį, už triūsą
Aš Jums ačiū tariau,
Nes nesėdžiu ant slenksčio, –
Jau suolelį turiu.

Dėkoju Jums, Seniūne,
Kad buitį supratote,

Dailų, gražų stalelį
Prie gėlių pastatėte.

Senatvė tarsi vilkas
Sėlina paslapčia.
Energija silpsta
Ir jėga nebe ta.

Šaukia vilioja pievos...
Nubėgtum takeliu,
Bet širdelė pulsuoja:
„Eik ramiai, pamažu“.

Kadaisė dažnus žingsnius
Retėjančius jaučiu.
Kojos tarsi švininės, –
Jas pakelti sunku.

O man atrodo: tai kas –
Tarsi sustingęs laikas
Ir riedu nuo kalno
Į užmarštį kaip vaikas.